

have faaet paa fuldstændig fyldestgørende Maade Klarhed over, hvad Udvalgets Hensigt med de stillede Ændringsforslag var. Om disse Ændringsforslags Indhold skal jeg ikke udtale mig nærmere her, men blot sige, at de som Helhed ikke lod nogen som helst Misforstaaelse eller Uklarhed tilbage med Hensyn til Formaålet. Deres Formaål var for det første at støtte den højtærede Minister i Ønsket om allerede nu at faa vedtaget Oprettelsen af en Radiotelegrafstation til Telegrafering paa store Afstande, for det andet at give de til Forarbejderne fornødne Bevillinger og for det tredje at reservere Rigsdagens Indflydelse paa Sagens Udførelse i Enkelthederne paa Grundlag af de Forarbejder, som skal udføres, inden den endelige Beslutning paa alle de mange Omraader, som denne Sag angaar, skal tages. Uklarheder i saa Henseende er der ikke, og jeg kan tilsiige den højtærede Minister vor absolutte Beredvilighed til at medarbejde paa hurtigst muligt at naa det bedst mulige Resultat med Hensyn til Oprettelsen af denne Station. Thi jeg deler ganske den højtærede Ministers Betragtning angaaende denne Sags Betydning for Landet, og jeg tror, det har Betydning, at vi snarest muligt faar Sagens Overvejelse her paa Rigsdagen paa det foreløbige Stadium, den ganske naturligt nu maa være paa, tilendebragt.

Richelieu: Naar jeg har taget Ordet i denne Sag paa mit Partis Vegne, er det, fordi det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (S. Thomsen), som forrige Gang var Ordfører, ikke er til Stede i Dag. Udover hvad jeg udtalte, da jeg begyndte, om, at alle var enige om, at en Station burde oprettes, og om Grunden til, at man i Udvalget ikke havde ment at kunne slutte sig til Lovforslaget, stod alt det øvrige, jeg udtalte om denne Sag, for min egen Regning som Udtryk for mit Syn paa Sagen.

Naar den højtærede Minister siger, at en stor Station ikke kan være belemret med Telegrammer fra Skibe og Steder paa kortere Afstand, kan jeg kun sige, at det maa bero paa en fuldstændig Misforstaaelse, thi, som jeg nævnede før, modtager Stationerne i Stavanger og Göteborg — og ligeledes i Nauen — med Glæde Telegrammer fra Skibe, fordi de har Fortjeneste derigennem. Jeg tror, at baade i Norge og i Sverige har man den Overbevisning, at Statsinstitutioner helst skal kunne betale sig, afholde Udgifterne til Forrentning og Vedligeholdelse. Den samme Mening synes ikke at herske her, thi her faar

man Indtryk af, i det mindste hvad den højtærede Ministers Institutioner angaar, at man ikke mener, at der er Spor af Nødvendighed for, at en Statsinstitution skal betale sig. Det har vi set hele Krigen igennem, især i Begyndelsen, da Udlandet, som selv satte sine Banetakster op, sendte Tusinder og atter Tusinder af Tons ad vore Baner og derved belemrede disse og opsled vort Materiel, medens vi befordrede dette Gods til Rater, som medførte, at Statsbanerne hele Krigen igennem har haft og antagelig endnu den Dag i Dag har et ganske uhyre Underskud at møde op med. Det vil maaske nok blive Resultatet, hvis der bliver bygget en saadan Station, at den kun bygges til Telegrammer paa lang Afstand, til Amerika, medens den, at dømme efter den højtærede Ministers Udtalelser, ikke skulde kunne tage Telegrammer paa kortere Afstand, men der skulde oprettes nok en Station dertil. Resultatet vil blive, at vi uden al Tvivl faar et meget stort Underskud paa denne Institution, som vi desværre har haft det paa saa mange andre Statsinstitutioner.

Naar den højtærede Minister udtalte, at jeg en Gang tidligere havde lagt mig i Vejen for et Projekt, som Ministeren var fremkommet med, sigter Ministeren uden Tvivl dermed til Storstrømsbroen. Ja, det er ganske rigtigt. Der blev ogsaa den Gang fremlagt for os et Projekt, som jeg syntes var ganske uovervejlet. Man havde ikke taget Spor af Hensyn til den forægtelige større Skibsfart, som Ministeren talte saa haanligt om nu. Naar den skal bringe Penge i Statskassen, kan den være god nok, men paa alle andre Maader synes jeg ikke, den højtærede Minister tager meget Hensyn til den. Det er rigtigt, at der den Gang var en stærk Stemning fra mange Sider imod den af Ministeren foreslaaede Løsning, denne Højbro, som jeg tror og haaber vi aldrig maa faa at se her i Danmark. Det vilde være en Ulykke baade for dem, som skal sejle under den, og for dem, som skal køre hen over den paa Vinterdage og i daarligt Vejr, saaledes som man har set det andre Steder. Vi har set, at der kan ske Ulykker paa flad Landevej, hvorledes vilde det saa ikke blive, naar man kører 133 Fod oppe i Luften? Det blev drøftet den Gang, og det skal jeg ikke komme tilbage til her. Jeg var ikke imod selve Sagen, ligesom jeg heller ikke er imod en Radiotelegrafstation; jeg ønsker, som flere Gange udtalt, at Sagen skal fremmes, men jeg øn-